

lem den Gang havde, til at tage de rette Hensyn, naar denne Lov skal føres ud i Livet.

Jeg ser efter de Udtalelser, som er faldet fra forskellige Sider, at Forslaget skal i Udvalg; det skal jeg ikke modsætte mig. Men jeg vil alligevel meget bede om, at man ikke derved vil forsinke Lovens Gennemførelse ret meget; jeg vil anmode om, at den Udvalgsbehandling maa blive kort, og at de Ændringsforslag man vil stille, ikke bliver af indgribende Betydning.

Ole Hansen: Den højtærede Minister bemærkede, at han efter mine Udtalelser før havde faaet den Opfattelse, at jeg havde troet, at han mente at kunne udlane ud over de to Trediedele af Værdien i nye Fiskerifartøjer. En saadan Udtalelse har jeg naturligvis slet ikke kunnet fremsætte, thi jeg ved meget vel, at udover de to Trediedele af Værdien har Ministeren ikke Ret til at laane, og saa gør han det selvfølgelig ikke. Nej, det, jeg fremhævede, var, at Ministeren under Forhandlingerne i Folketinget har givet et bestemt Løfte om at yde større Laan, end der hidtil er ydet. Det var det, jeg var betænkelig ved; for det forekommer mig, at naar man ser paa de Tab, vi hidtil har haft paa de direkte Laan, opfordrer dette ikke til at yde større Laan, end der tidligere er givet. Det var derfor, jeg mente, at den højtærede Minister, hellere end at give dette Løfte, burde have bevaret sin fulde Handlefrihed til at træffe Afgørelserne i hvert enkelt Tilfælde i Betragtning af de samtlige foreliggende Forhold. Nu udtalte den højtærede Minister, at det skulde han nok sørge for, og saa er jeg i og for sig tilfredsstillet med Hensyn til de Bemærkninger, jeg har fremsat; de maa altsaa have haft deres Betydning, og jeg skal ikke opholde mig yderligere derved.

Saa kom den højtærede Minister med en Forklaring om, hvilke Grunde han havde til at foreslaa en Forhøjelse af Renten til 4 pCt., idet han gjorde gældende, at 4 pCt. nu ikke var mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. i 1909. Det er nu ikke rigtigt, men for øvrigt var den højtærede Minister jo ogsaa imod de $3\frac{1}{2}$ pCt. i 1909, saa det forekommer mig, at dette vanskeligt kan

anføres som noget Argument. Nej, saa megen Forskel er der ikke paa Pengenes Værdi i 1909 og i 1913, da den højtærede Minister fremsatte sit Forslag. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den 18. Marts 1909, da den højtærede Minister stod og anbefalede sit Forslag om at blive ved de 3 pCts Rente af Udlaan til Fiskeriets Fremme ved anden Behandling af Forslaget nede i Folketinget, var Kursen paa $4\frac{1}{2}$ pCt. Østifternes Kreditforeningsobligationer, 7de Serie, 99, og den 17. December 1913, den Dag den højtærede Minister fremsatte sit Forslag i Folketinget om at gaa op med Renten fra $3\frac{1}{2}$ pCt. til 4 pCt., var Kursen paa det nævnte Værdipapir $96\frac{3}{4}$. Jeg nævner dette som et Bevis for, at den højtærede Minister ikke har Ret, naar han vil gøre gældende, at 4 pCt. nu — altsaa da han fremsatte sit Forslag — er det samme som $3\frac{1}{2}$ pCt. i 1909.

Saa sluttede den højtærede Minister med en Bemærkning om, at jeg ikke var den rette til at tale om Forsigtighed. Heri har den højtærede Minister maaske fuldstændig Ret, det skal jeg slet ikke modsige; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget om Fiskerilaan i 1908 var der paa disse Laan indtil den Gang — altsaa kun paa de direkte Laan — lidt et Tab paa henimod 10,000 Kr. Det var altsaa i de første Aar, da Loven skulde gennemføres, og de første Aar er jo altid de vanskeligste, naar den Slags nye Spørgsmaal skal føres igennem. Det forekommer mig derfor, at et Tab i de første 5 Aar paa henimod 10,000 Kr. er ikke et Tab, som kan berettiggende den højtærede Minister til at udtale, at jeg ikke har nogen som helst Berettigelse til at tale om, at man skal være forsigtig med disse Laan, og saa vidt muligt søge at undgaa Tab i Fremtiden. Jeg haaber imidlertid, at den Forhandling, som her er ført om dette Spørgsmaal, og de Forhandlinger, der nu vil blive ført derom i Udvalget og senere, maa bidrage til, at denne Sag ikke lider Skade ved Uforsigtighed paa dette Omraade, saaledes at Staten faar alt for store Tab. Det er nemlig min bestemte Opfattelse, at hvis disse Tab fortsættes, vil der lidt efter lidt oparbejde sig en Stemning mod selve